

Conventia nr. 168/1988

privind promovarea angajarii si protectia contra somajului

Conferinta generala a Organizatiei Internationale a Muncii, convocata la Geneva de catre Consiliul de administratie al Biroului International al Muncii si care s-a reunit la 1 iunie 1988 in cea de-a 75-a sesiune a sa,

subliniind importanta muncii si a angajarii productive in cadrul intregii societati, tinind cont nu numai de resursele pe care le creeaza pentru comunitate, dar si de veniturile pe care le aduc lucratorilor, de rolul social care li se confera si de sentimentul de satisfactie personala care deriva din aceasta,

amintind normele internationale existente in domeniul angajarii si al protectiei contra somajului (Conventia si Recomandarea privind somajul, 1934; Recomandarea privind somajul (tineri), 1935; Recomandarea privind garantarea mijloacelor de existenta, 1944; Conventia privind securitatea sociala (norme minime), 1952; Conventia si Recomandarea privind politica de angajare, 1964; Conventia si Recomandarea privind valorificarea resurselor umane, 1975; Conventia si Recomandarea privind administratia muncii, 1978; Recomandarea privind politica angajarii (dispozitii complementare) 1984,

considerind ca amplexarea somajului si a subangajarii afecteaza diverse tari din lume in toate stadiile de dezvoltare si in special problemele tinerilor, dintre care un mare numar este in cautarea unui prim loc de munca,

considerind ca de la adoptarea instrumentelor internationale referitoare la protectia contra somajului, mentionate mai sus, s-au produs in legislatia si practica a numeroase state membre importante evolutii care fac necesara revizuirea normelor existente, in special Conventia asupra somajului, 1934, si adoptarea de noi norme internationale referitoare la promovarea deplinei angajari, productive si liber alese, prin toate mijloacele potrivite, inclusiv securitatea sociala,

notind ca dispozitiile referitoare la prestatiile de somaj ale Conventiei privind securitatea sociala (norme minime), 1952, fixeaza un nivel de protectie depasit azi de cea mai mare parte a regimurilor de indemnizatie existente in tarile industrializate si ca n-au fost inca completate cu norme mai avansate, spre deosebire de cele referitoare la alte prestatii, dar ca principiile pe care se bazeaza aceasta conventie ramin valabile si ca normele sale pot sa mai constituie inca un obiectiv ce trebuie atins de catre anumite tari in dezvoltare, in masura sa institue un regim de indemnizatii de somaj,

recunoscind ca politicile care determina o crestere economica sustinuta si neinflationista, o reactie supla la schimbari, precum si la crearea si promovarea tuturor formelor de angajare productiva si liber aleasa, inclusiv micile intreprinderi, cooperativele, lucratorii independenti si initiativele locale in favoarea angajarii, chiar si prin redistribuirea resurselor actualmente consacrate finantarii activitatilor de asistenta pura, in favoarea activitatilor apte de a promova angajarea, in special orientarea, formarea si reeducarea profesionala, ofera cea mai buna protectie contra efectelor nefaste ale somajului involuntar, ca totusi somajul involuntar exista si ca este necesar, in consecinta, sa se faca astfel incit sistemele de securitate sociala sa aduca un ajutor angajarii si un sprijin economic persoanelor care someaza din motive involuntare,

dupa ce a hotarit sa adopte diverse propuneri referitoare la promovarea angajarii si a securitatii sociale, problema care constituie cel de-al cincilea punct pe ordinea de zi a sesiunii, tocmai in vederea revizuirii Conventiei privind somajul, 1934,

considerind ca aceste propuneri ar trebui sa ia forma unei conventii internationale,

adopta, la 21 iunie 1988, urmatoarea conventie, care va fi denumita "**Conventie privind promovarea angajarii si protectia contra somajului, 1988**".

Partea I. Dispozitii generale

Articolul 1

In sensul prezentei conventii:

- a) termenul legislatie cuprinde legi si reglementari, precum si dispozitii statutare in materie de securitate sociala;
- b) termenul prescrist inseamna determinat prin sau in virtutea legislatiei nationale.

Articolul 2

Orice stat membru trebuie sa ia masuri corespunzatoare pentru a-si coordona regimul de protectie contra somajului si politica sa de angajare. In acest scop, trebuie vegheat ca regimul sau de protectie contra somajului si, in special, modalitatile de indemnizare pentru somaj sa contribuie la promovarea deplinei angajari, productive si liber alese, si sa nu aiba ca efect descurajarea celor ce angajeaza de a oferi si a lucratorilor de a cauta o angajare productiva.

Articolul 3

Dispozitiile prezentei conventii trebuie sa fie puse in aplicare in consultare si in colaborare cu organizatiile celor ce angajeaza si ale lucratorilor, in conformitate cu practica nationala.

Articolul 4

1. Orice stat membru care ratifica prezenta conventie poate, printr-o declaratie care insoteste ratificarea sa, sa excluda de la angajamentul care rezulta din aceasta ratificare dispozitiile partii a VII-a.
2. Orice stat membru care a facut o astfel de declaratie poate sa o anuleze oricind printr-o declaratie ulterioara.

Articolul 5

1. Orice stat membru poate, printr-o declaratie care insoteste ratificarea, sa-si rezerve dreptul la cel mult 2 derogari temporare prevazute la paragraful 4 al art. 10, la paragraful 3 al art. 11, la paragraful 2 al art. 15, la paragraful 2 al art. 18, la paragraful 4 al art. 19, la paragraful 2 al art. 23, la paragraful 2 al art. 24 si la paragraful 2 al art. 25. Aceasta declaratie trebuie sa enunte motivele care justifica aceste derogari.

2. Contrar dispozitiilor de la paragraful 1, un membru, a carui aplicare limitata a sistemului de securitate sociala o justifica, poate, printr-o declaratie care insoteste ratificarea sa, sa-si rezerve dreptul derogarilor temporare prevazute la paragraful 4 al art. 10, la paragraful 3 al art. 11, la paragraful 2 al art. 15, la paragraful 2 al art. 18, la paragraful 4 al art. 19, la paragraful 2 al art. 23, la paragraful 2 al art. 24 si la paragraful 2 al art. 25. Aceasta declaratie trebuie sa enunte motivele care justifica aceste derogari.

3. Orice stat membru care face o declaratie pentru aplicarea paragrafului 1 sau a paragrafului 2, in rapoartele asupra aplicarii prezentei conventii pe care le prezinta in virtutea art. 22 al Constitutiei Organizatiei Internationale a Muncii, trebuie sa faca cunoscut, in legatura cu fiecare dintre derogarile al caror beneficiu si l-a rezervat:

- a) fie ca motivele pe care le-a avut pentru acest lucru continua sa existe;
- b) fie ca renunta, incepind de la o data determinata, sa se prevaleze de derogarea respectiva.

4. Orice stat membru care face o declaratie pentru aplicarea paragrafului 1 sau a paragrafului 2 va trebui, in functie de obiectul declaratiei sale si atunci cind circumstantele o vor permite;

- a) sa acopere eventualitatea somajului partial;
- b) sa mareasca numarul de persoane protejate;
- c) sa majoreze cuantumul indemnizatiilor;
- d) sa reduca durata perioadei de asteptare;
- e) sa extinda durata de plata a indemnizatiilor;
- f) sa adapteze regimurile legale de securitate sociala la conditiile activitatii profesionale a lucratorilor care lucreaza cu program redus;
- g) sa se straduiasca sa garanteze ingrijiri medicale beneficiarilor de indemnizatii de somaj si persoanelor din sarcina lor;
- h) sa se straduiasca sa garanteze luarea in considerare a perioadelor in cursul carora aceste indemnizatii sint platite in vederea achizitionarii dreptului la prestatii de securitate sociala si, daca este cazul, pentru calculul prestatiilor de invaliditate, de batrinete si de urmasi.

Articolul 6

1. Orice stat membru trebuie sa garanteze egalitatea de tratament tuturor persoanelor protejate, fara discriminare bazata pe rasa, culoare, sex, religie, opinie politica, ascendenta nationala, nationalitate, origine etnica sau sociala, invaliditate sau virsta.

2. Dispozitiile paragrafului 1 nu se opun adoptarii de masuri speciale care sint justificate de catre situatia unor grupuri determinate, in cadrul regimurilor vizate la paragraful 2 al art. 12, sau destinate sa raspunda necesitatilor specifice ale unor categorii de persoane care intimpina probleme speciale pe piata muncii, in special grupurile dezavantajate, si nici incheierii de acorduri bilaterale sau multilaterale intre state referitoare la prestatiile de somaj pe o baza de reciprocitate.

Partea a II-a. Promovarea angajarii productive

Articolul 7

Orice stat membru trebuie sa formuleze ca obiectiv prioritar o politica care vizeaza promovarea deplinei angajari, productive si liber alese, prin toate mijloacele adecvate, inclusiv securitatea sociala. Aceste mijloace ar trebui sa includa, in special, serviciile de angajare, pregatire si orientare profesionala.

Articolul 8

1. Orice stat membru trebuie sa se straduiasca sa stabileasca, sub rezerva legislatiei si a practicii nationale, masuri speciale pentru promovarea posibilitatilor aditionale de angajare si de ajutor pentru angajare si sa inlesneasca angajarea productiva si liber aleasa a unor categorii determinate de persoane dezavantajate, care au sau sint susceptibile de a avea dificultati pentru gasirea unei angajari durabile, asa cum sint femeile, tinerii lucratori, persoanele handicapate, muncitorii in virsta, somerii de lunga durata, muncitorii migranti cu statut legal si muncitorii afectati de schimbarile structurale.

2. Orice stat membru trebuie sa specifice in rapoartele sale, in baza art. 22 din Constitutia Organizatiei Internationale a Muncii, categoriile de persoane in favoarea carora se obliga sa promoveze masuri de angajare.

3. Orice stat membru trebuie sa se straduiasca sa extinda in mod progresiv promovarea angajarii productive la un numar mai mare de categorii decit cel care era acoperit la origine.

Articolul 9

Masurile vizate prin prezenta parte trebuie sa se inspire din Conventia si Recomandarea asupra valorificarii resurselor umane, 1975 si ale Recomandarii privind politica angajarii (dispozitii complementare), 1984.

Partea a III-a. Eventualitati acoperite

Articolul 10

1. Eventualitatile acoperite trebuie sa cuprinda, in conditii prestabilite, somajul complet, definit ca o pierdere a cistigului datorata imposibilitatii de a obtine o angajare convenabila, tinind cont de dispozitiile paragrafului 2 al art. 21, pentru o persoana capabila de a lucra, disponibila pentru munca si efectiv in cautare de angajare.

2. Orice stat membru trebuie sa se straduiasca sa extinda protectia conventiei, in conditii prestabilite, la urmatoarele eventualitati:

- a) pierderea cistigului, datorata somajului partial, definit ca o reducere temporara a duratei normale sau legale de lucru;

b) suspendarea sau reducerea cistigului, datorata unei suspendari temporare a lucrului, fara incetarea raportului de munca, in special pentru motive economice, tehnologice, structurale sau similare.

3. Orice stat membru trebuie, in afara de acestea, sa se straduiasca sa prevada acordarea de indemnizatii lucratorilor cu program redus, care sint efectiv in cautare de o angajare cu program normal de lucru. Totalul indemnizatiilor si cistigurilor provenind din angajarea lor cu program redus poate fi de natura sa-i determine sa caute o angajare cu program normal.

4. Atunci cind o declaratie facuta in virtutea art. 5 este in vigoare, aplicarea paragrafelor 2 si 3 poate fi aminata.

Partea a IV-a. Persoane protejate

Articolul 11

1. Persoanele protejate trebuie sa cuprinda categorii prestabilite de salariatii, care sa formeze, in total, cel putin 85% din ansamblul salariatilor, inclusiv agentii detinind functii publice si ucenicii.

2. Contrar dispozitiilor paragrafului 1, agentii detinind functii publice, a caror angajare este garantata prin legislatia nationala pina la virsta normala de pensionare, pot fi exclusi de la protectie.

3. Atunci cind o declaratie facuta in virtutea art. 5 este in vigoare, persoanele protejate trebuie sa cuprinda:

a) fie categorii prescrise de salariatii, care sa formeze, in total, cel putin 50% din ansamblul salariatilor;

b) fie, daca nivelul de dezvoltare o justifica in mod special, categorii prescrise de salariatii, care sa formeze, in total, cel putin 50% din ansamblul salariatilor care lucreaza in intreprinderi industriale care folosesc cel putin 20 de persoane angajate.

Partea V-a. Metode de protectie

Articolul 12

1. Orice stat membru poate determina metoda sau metodele de protectie pe care le-a ales pentru a pune in aplicare dispozitiile conventiei, fie ca este vorba de regimuri contributive sau necontributive, sau de combinarea unor astfel de regimuri, cu conditia sa nu se dispuna altfel prin prezenta conventie.

2. Totusi, daca legislatia unui stat membru protejeaza pe toti rezidentii ale caror resurse in timpul eventualitatii nu exced limitele prescrise, protectia acordata poate fi limitata in functie de resursele beneficiarului si familiei sale, in conformitate cu dispozitiile art. 16.

Partea a VI-a. Atribuirea de indemnizatii

Articolul 13

Prestatiile acordate somerilor sub forma de plati periodice pot fi legate de metodele de protectie.

Articolul 14

In cazul somajului complet trebuie acordate indemnizatii sub forma de plati periodice, calculate astfel incit sa furnizeze beneficiarului o indemnizatie partiala si tranzitorie a pierderii cistigului si sa evite, in acelasi timp, efectele descurajatoare pentru cautarea unui loc de munca si crearea de locuri de munca.

Articolul 15

1. In cazul somajului complet si al suspendarii cistigului datorat unei incetari temporare a lucrului, fara incetarea raportului de munca, daca aceasta ultima eventualitate este acoperita, trebuie sa se acorde indemnizatii sub forma de plati periodice calculate in modul urmatoare:

a) atunci cind aceste indemnizatii sint determinate in raport cu cotizatiile varsate de catre persoana protejata sau in numele sau, sau cu cistigul anterior, ele trebuie fixate la cel putin 50% din cistigul anterior, in limita eventuala a maximului indemnizatiei sau cistigului, legate, de exemplu, de salariul unui muncitor calificat sau de salariul mediu al lucratorilor din regiunea respectiva;

b) atunci cind aceste indemnizatii nu sint stabilite in functie de cotizatiile si cistigul anterior, ele trebuie fixate la cel putin 50% din salariul minim legal sau din salariul pentru o munca necalificata obisnuita, sau la un quantum minim indispensabil pentru cheltuieli esentiale, quantumul cel mai mare trebuind sa fie retinut.

2. Atunci cind o declaratie facuta in virtutea art. 5 este in vigoare, quantumul indemnizatiilor trebuie sa fie cel putin egal cu:

a) fie 45% din cistigul anterior;

b) fie 45% din salariul minim legal sau din salariul unui muncitor necalificat obisnuit, fara ca acest procentaj sa poata fi inferior quantumului minimal indispensabil pentru cheltuielile esentiale.

3. Daca acest lucru este potrivit, procentajele specificate la paragrafele 1 si 2 pot fi atinse comparind platile periodice, fara impozit si cotizatie, cu cistigul fara impozit si cotizatie.

Articolul 16

Contrar dispozitiilor art. 15, indemnizatiile acordate dupa durata initiala specificata la alin. a) al paragrafului 2 al art. 19, precum si indemnizatiile acordate de catre un stat membru vizat la paragraful 2 al art. 12 pot fi fixate tinind cont de alte resurse de care dispune beneficiarul si familia sa, dincolo de o limita stabilita, in functie de un barem prestabilit. In orice caz, aceste indemnizatii, combinate cu orice alte prestatii la care ei pot avea dreptul, trebuie sa le garanteze conditii de existenta sanatoase si convenabile in functie de normele nationale.

Articolul 17

1. Daca legislatia unui stat membru subordoneaza dreptul la indemnizatiile de somaj indeplinirii unui stagi, acest stagi nu trebuie sa depaseasca durata considerata necesara pentru a evita abuzurile.

2. Orice stat membru trebuie sa se straduiasca sa adapteze stagiul la conditiile de activitate profesionala a lucratorilor sezonieri.

Articolul 18

1. Daca legislatia unui stat membru prevede ca indemnizatiile nu incep a fi acordate in caz de somaj complet decit la expirarea unui termen de asteptare, durata acestui termen nu trebuie sa depaseasca 7 zile.

2. Atunci cind o declaratie facuta in virtutea art. 5 este in vigoare, durata termenului de asteptare nu trebuie sa depaseasca 10 zile.

3. Atunci cind este vorba de lucratori sezonieri, termenul de asteptare prevazut la paragraful 1 poate fi adaptat la conditiile activitatii lor profesionale.

Articolul 19

1. Indemnizatiile acordate in caz de somaj complet si de suspendare a cistigului, datorate unei incetari temporare a lucrului fara incetarea raportului de munca, trebuie sa fie varsate pe toata durata acestor eventualitati.

2. Totusi, in caz de somaj complet:

a) durata initiala a acordarii indemnizatiilor vizate la art. 15 poate fi limitata la 26 de saptamini pentru cazurile de somaj sau la 39 de saptamini in cursul intregii perioade de 24 de luni;

b) in caz de prelungire a somajului, la expirarea acestei perioade initiale de indemnizatie, durata de acordare a indemnizatiilor calculate, eventual, in functie de resursele beneficiarului si ale familiei sale, in conformitate cu dispozitiile art. 16, poate fi limitata la o perioada stabilita.

3. Daca legislatia unui stat membru prevede ca durata initiala a acordarii indemnizatiilor vizate la art. 15 este esalonata in functie de durata stagiului, media duratelor prevazute pentru acordarea indemnizatiilor trebuie sa ajunga la cel putin 26 de saptamini.

4. Atunci cind o declaratie facuta in virtutea art. 5 este in vigoare, durata de acordare a indemnizatiilor poate fi limitata la 13 saptamini in cursul unei perioade de 12 luni sau la o medie de 13 saptamini, daca legislatia prevede ca durata initiala de acordare este esalonata in functie de durata stagiului.

5. In cazul vizat la alin. b) al paragrafului 2, orice stat membru trebuie sa depuna eforturi pentru a acorda celor interesati un ajutor suplimentar adecvat, spre a le permite sa regaseasca o angajare productiva si liber aleasa, in special recurgind la masuri specificate in partea a II-a.

6. Durata platii indemnizatiilor acordate lucratorilor sezonieri poate fi adaptata conditiilor activitatii lor profesionale, fara a prejudicia dispozitiile alin. b) al paragrafului 2.

Articolul 20

Indemnizatiile la care ar fi avut dreptul o persoana protejata in caz de somaj total sau partial, sau de suspendare a cistigului datorat unei incetari temporare a lucrului, fara incetarea raportului de munca, pot fi refuzate, suprimate, suspendate sau reduse intr-un mod stabilit, dupa cum urmeaza:

a) atit timp cit cel interesat nu se gaseste pe teritoriul statului membru;

b) atunci cind, dupa aprecierea autoritatii competente, cel interesat a contribuit deliberat la concedierea sa;

c) atunci cind, dupa aprecierea autoritatii competente, cel interesat a parasit in mod voluntar slujba sa fara motiv legitim;

d) pe durata unui conflict profesional, atunci cind cel interesat a incetat lucrul pentru a lua parte la acest conflict sau cind este impiedicat sa lucreze in legatura directa cu incetarea lucrului datorita amintitului conflict;

e) atunci cind cel interesat a incercat sa obtina sau a obtinut in mod fraudulos indemnizatiile;

f) atunci cind cel interesat a neglijat, fara motiv legitim, utilizarea serviciilor puse la dispozitia sa in domeniul angajarii, orientarii, pregatirii profesionale, reorientarii profesionale sau reintegrarii intr-o munca convenabila;

g) atit timp cit cel interesat primeste o alta prestatie de mentinere a venitului, prevazuta de catre legislatia statului membru in cauza, cu exceptia unei prestatii familiale, sub rezerva ca partea indemnizatiilor care este suspendata sa nu depaseasca cealalta prestatie.

Articolul 21

1. Indemnizatiile la care o persoana protejata ar fi avut dreptul in caz de somaj complet pot fi refuzate, suprimate, suspendate sau reduse intr-o masura prestabilita, atunci cind cel interesat refuza acceptarea unei angajari convenabile.

2. In aprecierea caracterului convenabil sau nu al unei angajari trebuie sa se tina cont, in special, de conditiile prestabilite si intr-o masura corespunzatoare de virsta somerului, de vechimea sa in profesia anterioara, de experienta capatata, de durata somajului, de starea pietei muncii, de repercusiunile acestei angajari asupra situatiei personale si familiale a celui interesat si de faptul daca locul de munca este disponibil ca urmare directa a unei incetari a lucrului datorita unui conflict profesional in curs de desfasurare.

Articolul 22

Atunci cind o persoana protejata a primit direct de la cel ce angajeaza sau din orice alta sursa, in virtutea legislatiei nationale sau a unei conventii colective, o indemnizatie de plecare a carei functie principala este sa contribuie la compensarea pierderii cistigului suferit in caz de somaj complet:

a) indemnizatiile de somaj la care ar fi avut dreptul cel interesat pot fi suspendate pe timpul unei perioade care corespunde celei in care indemnizatia de plecare permite compensarea pierderii cistigului; sau

b) indemnizatia de plecare poate fi redusa cu o suma corespunzatoare valorii convertite intr-un varsamint unic al indemnizatiilor de somaj la care ar fi avut dreptul cel interesat in timpul unei perioade care corespunde celei in timpul careia indemnizatia de plecare permite compensarea suferita prin pierderea cistigului, la alegerea fiecarui stat membru.

Articolul 23

1. Orice stat membru, a carui legislatie include ingrijirile medicale si subordoneaza direct sau indirect acest drept unei conditii de activitate profesionala, trebuie sa se straduiasca sa garanteze, in conditii prestabilite, ingrijiri medicale beneficiarilor de indemnizatii de somaj, precum si persoanelor aflate in sarcina lor.

2. Atunci cind o declaratie facuta in virtutea art. 5 este in vigoare, punerea in aplicare a paragrafului 1 poate fi aminata.

Articolul 24

1. Orice stat membru trebuie, in conditii prescrise, sa se straduiasca sa garanteze beneficiarilor indemnizatiilor de somaj luarea in considerare a perioadelor in cursul carora aceste indemnizatii sint acordate:

a) pentru dobindirea dreptului si, daca este cazul, calculul prestatilor de invaliditate, de batrinete si de urmasi;

b) pentru dobindirea dreptului la ingrijirile medicale, la indemnizatiile de boala si de maternitate si la prestatii familiale, dupa terminarea somajului, cind legislatia statului membru respectiv prevede asemenea prestatii si ii subordoneaza direct sau indirect dreptul la o conditie de activitate profesionala.

2. Cind o declaratie facuta in virtutea art. 5 este in vigoare, aplicarea paragrafului 1, poate fi intirziata.

Articolul 25

1. Orice stat membru trebuie sa asigure adaptarea regimurilor legale de securitate sociala care sint legate de exercitarea unei activitati profesionale la conditiile activitatii profesionale a lucratorilor cu timp partial, a caror durata de munca sau cistiguri nu pot, in conditii prestabilite, sa fie considerate ca negliabile.

2. Atunci cind o declaratie facuta in virtutea art. 5 este in vigoare, punerea in aplicare a paragrafului 1 poate fi aminata.

Partea a VII-a. Dispozitii speciale pentru noii solicitanti de angajare

Articolul 26

1. Statele membre trebuie sa ia in considerare faptul ca exista numeroase categorii de persoane in cautare de lucru, care nu au fost niciodata recunoscute ca someri sau care au incetat de a mai fi sau care nu au apartinut niciodata unor regimuri de indemnizatie de somaj sau care au incetat de a le mai apartine. In consecinta, cel putin 3 din urmatoarele 10 categorii de persoane in cautare de lucru trebuie sa beneficieze de prestatii sociale, in conditii si conform unor modalitati prestabilite:

a) tinerii care si-au terminat pregatirea profesionala;

b) tinerii care si-au terminat studiile;

c) tinerii care si-au terminat stagiul militar obligatoriu;

d) orice persoana la terminarea unei perioade pe care a consacrat-o educarii unui copil sau ingrijirii unei persoane bolnave, handicapate sau in virsta;

e) persoanele al caror sot sau sotie a decedat, atunci cind nu are dreptul la prestatii de urmasi;

f) persoanele divortate sau separate;

g) detinutii eliberati;

h) adultii, inclusiv invalizii, care au terminat o perioada de pregatire;

i) muncitorii migranti, la intoarcerea lor in tara de origine, sub rezerva drepturilor lor dobindite in baza legislatiei ultimei tari unde au muncit;

j) persoanele care, inainte, au lucrat pe cont propriu.

2. Orice stat membru trebuie sa specifice in raporturile sale, pe baza art. 22 al Constitutiei Organizatiei Internationale a Muncii, categoriile de persoane vizate la paragraful 1, pe care se angajeaza sa le protejeze.

3. Orice stat membru trebuie sa se straduiasca sa extinda progresiv protectia la un numar de categorii de persoane mai ridicat decit cel pe care l-a acceptat la origine.

Parte a VIII-a. Garantii juridice, administrative si financiare

Articolul 27

1. In caz de refuz, de suprimare, de suspendare, de reducere a indemnizatiilor sau de contestare a cuantumului lor, orice solicitant trebuie sa aiba dreptul de a face o reclamatie la organismul care administreaza regimul de prestatii si de a exercita ulterior dreptul la recurs la un organ independent. Solicitantul trebuie sa fie informat in scris despre procedurile ce se aplica si care trebuie sa fie simple si rapide.

2. Procedura de recurs trebuie sa permita solicitantului, in conformitate cu legislatia si practica nationala, sa fie reprezentat sau asistat de catre o persoana calificata, aleasa de catre el, printr-un delegat al unei organizatii reprezentative a lucradorilor sau printr-un delegat al unei organizatii reprezentative a persoanelor protejate.

Articolul 28

Orice stat membru trebuie sa-si asume o responsabilitate generala pentru buna administrare a institutiilor si serviciilor care concura la aplicarea conventiei.

Articolul 29

1. Atunci cind administrarea este asigurata printr-un departament guvernamental responsabil fata de un parlament, reprezentantii persoanelor protejate si ai celor ce angajeaza trebuie, in conditii prestabilite, sa fie asociati cu titlu consultativ la acesta.

2. Atunci cind administrarea nu este asigurata de catre un departament guvernamental responsabil in fata unui parlament:

a) reprezentanti ai persoanelor protejate trebuie sa participe la administrare sau sa fie asociati cu drept consultativ in conditii prestabilite;

b) legislatia nationala poate sa prevada participarea reprezentantilor celor ce angajeaza;

c) legislatia poate, de asemenea, prevedea participarea reprezentantilor autoritatilor publice.

Articolul 30

Atunci cind subventiile sint acordate de catre stat sau de sistemul de securitate sociala in vederea salvagardarii angajatorilor, statele membre trebuie sa ia masurile necesare pentru a garanta utilizarea exclusiva a acestor subventii in scopul prevazut si a impiedica orice fraudă sau orice abuz din partea beneficiarilor.

Articolul 31

Prezenta conventie revizuieste Conventia privind somajul, 1934.

Articolul 32

Ratificarile oficiale ale prezentei conventii vor fi comunicate directorului general al Biroului International al Muncii si inregistrate de catre acesta.

Articolul 33

1. Prezenta conventie nu va obliga decit statele membre ale Organizatiei Internationale a Muncii a caror ratificare a fost inregistrata de catre directorul general.

2. Ea va intra in vigoare dupa 12 luni dupa ce ratificarile a doua state membre au fost inregistrate de catre directorul general.

3. In continuare, aceasta conventie va intra in vigoare, pentru fiecare stat membru, la 12 luni dupa data inregistrarii ratificarii sale.

Articolul 34

1. Orice stat membru care a ratificat prezenta conventie poate sa o denunte la expirarea unei perioade de 10 ani de la data intrarii initiale in vigoare a conventiei, printr-un act comunicat directorului general al Biroului International al Muncii si inregistrat de catre acesta. Denuntarea nu va avea efect decit la un an de la data inregistrarii sale.

2. Orice stat membru care a ratificat prezenta conventie, care, in termen de un an de la expirarea perioadei de 10 ani mentionata la paragraful precedent, nu va face uz de facultatea de denuntare prevazuta la prezentul articol, va fi obligat pentru o noua perioada de 10 ani si, ca urmare, va putea denunta prezenta conventie la expirarea fiecărei perioade de 10 ani, in conditiile prevazute in prezentul articol.

Articolul 35

1. Directorul general al Biroului International al Muncii va notifica tuturor statelor membre ale Organizatiei Internationale a Muncii inregistrarea tuturor ratificarilor si denuntarilor care ii vor fi comunicate de catre statele membre ale organizatiei.

2. Notificind statelor membre ale organizatiei inregistrarea celei de-a doua ratificari care i-a fost comunicata, directorul general va atrage atentia statelor membre ale organizatiei asupra datei la care prezenta conventie va intra in vigoare.

Articolul 36

Directorul general al Biroului International al Muncii va comunica secretarului general al Natiunilor Unite, in scopul inregistrarii, in conformitate cu art. 102 al Cartei Natiunilor Unite, informatii complete cu privire la toate ratificarile si toate actele de denuntare pe care le-a inregistrat in conformitate cu articolele precedente.

Articolul 37

Ori de cite ori va considera necesar, Consiliul de administratie al Biroului International al Muncii va prezenta conferintei generale un raport asupra aplicarii prezentei conventii si va examina daca este cazul sa inscrie pe ordinea de zi a conferintei problema revizuirii sale totale sau partiale.

Articolul 38

1. In cazul in care conferinta va adopta o noua conventie care sa revizuiasca total sau partial prezenta conventie si numai daca noua conventie nu dispune altfel:

a) ratificarea de catre un stat membru a noii conventii de revizuire va antrena, de plin drept, fara a se tine seama de art. 34 de mai sus, denuntarea imediata a prezentei conventii, sub rezerva ca noua conventie de revizuire sa fi intrat in vigoare;

b) cu incepere de la data intrarii in vigoare a noii conventii de revizuire, prezenta conventie va inceta sa mai fie deschisa pentru ratificare de catre statele membre.

2. Prezenta conventie va ramine in orice caz in vigoare in forma si continutul sau pentru statele membre care au ratificat-o si care nu vor ratifica conventia de revizuire.

Articolul 39

Textele francez si englez ale prezentei conventii au aceeasi valabilitate.